

กฎกระทรวง
กำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูง ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๔๖ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ข้อ ๓ ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้กำหนดเป็นจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๑ จำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาท และไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๗๔ จำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาท และไม่เกินเดือนละสองหมื่นบาท

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๕ เป็นต้นไป จำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาท และไม่เกินเดือนละสองหมื่นสามพันบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ตรีนุช เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนเพิ่มขึ้นตามฐานในการคำนวณเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้